

UOHSX008CAMM

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R106/2015/VZ-22694/2016/321/MMI

Brno 30. května 2016

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 14. 4. 2015, doručeném dne 15. 4. 2015 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném zadavatelem -

- **Mikrobiologickým ústavem AV ČR, v.v.i.**, IČO 61388971, se sídlem Vídeňská 1083, 142 00 Praha 4 - Krč,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S1056,1057/2014/VZ-8598/2015/552/SPo ze dne 3. 4. 2015, ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, výše specifikovaným zadavatelem v případě

- veřejné zakázky **„Dodávka sestavy analytické a preparativní vysokoúčinné kapalinové chromatografie s propojením na hmotnostní detekci (HPLC-MS)“** zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zakázce“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 11. 3. 2013 pod evidenčním číslem zakázky 343798, na kterou byla dne 27. 6. 2013 uzavřena kupní smlouva s vybraným uchazečem HPST, s.r.o., IČO 257 91 079, se sídlem Písnická 372/20, 140 00 Praha 4, a
- rámcové smlouvy **„Nákup koncové výpočetní techniky“**, zadávané v jednacím řízení s uveřejněním, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 12. 9. 2013 pod evidenčním číslem zakázky 353529, na kterou byla dne 29. 7. 2013 uzavřena „Rámcová kupní smlouva na dodávky koncové výpočetní techniky“

s vybraným uchazečem C SYSTÉM CZ a.s., IČO 27675645, se sídlem Otakara Ševčíka 840/10, 636 00 Brno,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S1056,1057/2014/VZ-8598/2015/552/SPo ze dne 3. 4. 2015

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 15. 12. 2014 na základě obdrženého podnětu správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem - Mikrobiologickým ústavem AV ČR, v.v.i., IČO 61388971, se sídlem Vídeňská 1083, 142 00 Praha 4 - Krč, (dále jen „**zadavatel**“) v případě veřejné zakázky „Dodávka sestavy analytické a preparativní vysokoúčinné kapalinové chromatografie s propojením na hmotnostní detekci (HPLC-MS)“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zakázce“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 11. 3. 2013 pod evidenčním číslem zakázky 343798, na kterou byla dne 27. 6. 2013 uzavřena kupní smlouva s vybraným uchazečem HPST, s.r.o., IČO 25791079, se sídlem Písnická 372/20, 140 00 Praha 4, a rámcové smlouvy „Nákup koncové výpočetní techniky“ (dále také „**rámcová smlouva**“), zadávané v jednacím řízení s uveřejněním, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 12. 9. 2013 pod evidenčním číslem zakázky 353529, na kterou byla dne 29. 7. 2013 uzavřena „Rámcová kupní smlouva na dodávky koncové výpočetní techniky“ s vybraným uchazečem C SYSTÉM CZ a.s., IČO 27675645, se sídlem Otakara Ševčíka 840/10, 636 00 Brno.
2. Úřad si na základě skutečností uvedených v podnětech vyžádal od zadavatele veškerou dokumentaci související s předmětnou veřejnou zakázkou a rámcovou smlouvou a jeho

vyjádření k obsahu podnětů. Na základě posouzení obsahu podnětů a dokumentace zaslané zadavatelem získal Úřad pochybnosti o tom, zda zadavatel neporušil zákon tím, že v případě veřejné zakázky a rámcové smlouvy nedodržel postup stanovený zákonem.

II. Napadené rozhodnutí

3. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 3. 4. 2015 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S1056,1057/2014/VZ-8598/2015/552/SPo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 83 odst. 1 zákona v návaznosti na § 146 odst. 1 písm. a) zákona, když neodeslal k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, když smlouva na předmětnou veřejnou zakázku byla s vybraným uchazečem uzavřena dne 27. 6. 2013 a zákonná lhůta pro odeslání oznámení o výsledku předmětného zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek marně uplynula dne 12. 7. 2013, přičemž „Oznámení o zadání zakázky“, evidenční číslo formuláře 7303012043798, bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno k uveřejnění až dne 8. 11. 2013.
4. Výrokem II. Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 83 odst. 1 zákona v návaznosti na § 146 odst. 1 písm. a) zákona, když neodeslal k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku zadávacího řízení na rámcovou smlouvu, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, když smlouva na předmětnou veřejnou zakázku byla s vybraným uchazečem uzavřena dne 29. 7. 2013 a zákonná lhůta pro odeslání oznámení o výsledku předmětného zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek marně uplynula dne 13. 8. 2013, přičemž „Oznámení o zadání zakázky“, evidenční číslo formuláře 7303012053529, bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno k uveřejnění až dne 11. 9. 2013.
5. Výrokem III. Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele o veřejné zakázce, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, když zadávací řízení bylo ukončeno uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem dne 27. 6. 2013 a zákonná lhůta pro uveřejnění písemné zprávy zadavatele o předmětné veřejné zakázce na profilu zadavatele marně uplynula dne 12. 7. 2013, přičemž zadavatel uveřejnil tuto písemnou zprávu na profilu zadavatele až dne 2. 8. 2013.
6. Výrokem IV. Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele o rámcové smlouvě, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, když zadávací řízení bylo ukončeno uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem dne 29. 7. 2013 a zákonná lhůta pro uveřejnění písemné zprávy zadavatele o předmětné rámcové smlouvě na profilu zadavatele marně uplynula dne 13. 8. 2013, přičemž zadavatel uveřejnil tuto písemnou zprávu na profilu zadavatele až dne 12. 9. 2013.

7. Výrokem V. Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 147a odst. 2 zákona v návaznosti na § 147 odst. 1 písm. a) zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, když smlouva na předmětnou veřejnou zakázku byla s vybraným uchazečem uzavřena dne 27. 6. 2013 a zákonná lhůta pro její uveřejnění na profilu zadavatele marně uplynula dne 12. 7. 2013, přičemž zadavatel uveřejnil smlouvu na předmětnou veřejnou zakázku na profilu zadavatele až dne 22. 8. 2013.
8. Výrokem VI. Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění v souladu s § 147a odst. 2 zákona v návaznosti na § 147 odst. 1 písm. a) zákona, když neuveřejnil na profilu zadavatele uzavřenou rámcovou smlouvu, a to v zákonné lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy, když rámcová smlouva byla s vybraným uchazečem uzavřena dne 29. 7. 2013 a zákonná lhůta pro její uveřejnění na profilu zadavatele marně uplynula dne 13. 8. 2013, přičemž zadavatel uveřejnil rámcovou smlouvu na profilu zadavatele až dne 11. 9. 2013.
9. Za výše uvedené správní delikty byla zadavateli výrokem VII. uložena pokuta ve výši 18 000 Kč.
10. Úřad k výroku I. a II. napadeného rozhodnutí uvedl, že každý zadavatel má povinnost uveřejnit výsledek zadávacího řízení, a to bez ohledu na to, zda je zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy na realizaci veřejné zakázky či rámcové smlouvy nebo jeho zrušením. Je-li zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy, je veřejný zadavatel povinen do 15 dnů po uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek v souladu s § 146 zákona. Ve vztahu k veřejné zakázce pak Úřad uvedl, že zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu dne 27. 6. 2013, přičemž k marnému uplynutí 15 denní zákonné lhůty pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení došlo dne 12. 7. 2013. Z dokumentace o veřejné zakázce však vyplývá, že zadavatel odeslal k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek formulář „Oznámení o zadání zakázky“ až dne 8. 11. 2013, tj. 119. den po uplynutí lhůty pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění. Ve vztahu k rámcové smlouvě došlo k uzavření rámcové smlouvy s vybraným uchazečem dne 29. 7. 2013, přičemž k marnému uplynutí 15 denní zákonné lhůty pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení došlo dne 13. 8. 2013. Z dokumentace o rámcové smlouvě vyplývá, že zadavatel odeslal k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek formulář „Oznámení o zadání zakázky“ dne 11. 9. 2013, tj. 29. den po uplynutí lhůty pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění.
11. Úřad k výroku III. a IV. napadeného rozhodnutí nejprve v obecné rovině uvedl, že zákon ukládá zadavateli povinnost vyhotovit o každé veřejné zakázce písemnou zprávu, kterou je nutné zpracovat i v případě, kdy bylo zadávací řízení zrušeno. Písemná zpráva zadavatele je jakýmsi souhrnem všech zásadních informací, které se průběhu dotýčné veřejné zakázky týkají. Písemná zpráva pak musí být do 15 dnů od skončení zadávacího řízení uveřejněna na profilu zadavatele. Úřad pak dále uvedl, že zadavatel ve vztahu k veřejné zakázce uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu dne 27. 6. 2013. Povinnost zadavatele ve vztahu k veřejné zakázce uveřejnit písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna nejpozději uplynutím 15 denní lhůty, tj. ke dni 12. 7. 2013. Zadavatel uveřejnil písemnou zprávu na profilu zadavatele dne 2. 8. 2013, tj. až 21. den

po uzavření smlouvy o dílo, z čehož vyplývá, že nedodržel lhůtu pro uveřejnění stanovenou v § 85 odst. 4 zákona.

12. Úřad kvýroku V. a VI. napadeného rozhodnutí uvedl, že pro naplnění požadavků § 147a odst. 1 a 2 zákona, je nezbytné kumulativní splnění několika podmínek – jednak podmínky samotného uveřejnění smlouvy (případně její změny či dodatku), jednak podmínky uveřejnění celého znění smlouvy (případně její změny či dodatku), dále pak podmínky jejího uveřejnění na místě k tomu určeném, tj. na profilu zadavatele, a jednak podmínky jejího uveřejnění ve lhůtě do 15 dnů od uzavření smlouvy (případně uzavření změny či dodatku smlouvy). Pokud tedy zadavatel nesplní veškeré uvedené podmínky, tak nedodrží povinnost stanovenou v § 147a odst. 1 písm. a) zákona v souvislosti s § 147 odst. 2 zákona. Jinými slovy, i nedodržení zákonem stanovené lhůty, jak tomu je v daném případě, má za následek porušení zákona. Úřad dále uvedl, že z dikce zákona jasně vyplývá, že zadavatel je povinen na profilu zadavatele uveřejnit smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku či rámcovou smlouvu včetně všech jejích změn a dodatků do 15 dnů od jejich uzavření. Jelikož v daném případě zadavatel uzavřel dne 27. 6. 2013 smlouvu na veřejnou zakázku a dne 29. 7. 2013 rámcovou smlouvu, byl povinen příslušnou smlouvu na veřejnou zakázku na profilu zadavatele uveřejnit ve lhůtě do 12. 7. 2013 a rámcovou smlouvu do 13. 8. 2013. Smlouva na veřejnou zakázku byla na profilu zadavatele uveřejněna 41. den po marném uplynutí lhůty pro uveřejnění uzavřené smlouvy na profilu zadavatele. Rámcová smlouva byla na profilu zadavatele uveřejněna 29. den po marném uplynutí lhůty pro uveřejnění uzavřené smlouvy na profilu zadavatele.
13. Co se týče uložené sankce Úřad uvedl následující. Úřad v souladu se zásadou absorpce přistoupil k uložení pokuty za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí a ke správním deliktům uvedených ve výroku II., III., IV., V. a VI. napadeného rozhodnutí s ohledem na použití zásady absorpce přihlédl v rámci přitěžujících okolností. Důvodem je skutečnost, že podle názoru Úřadu je jednání spočívající v nedodržení § 83 odst. 1 zákona v návaznosti na § 146 zákona závažnější, jelikož výsledek zadávacího řízení má být uveřejněn ve Věstníku veřejných zakázek, který zabezpečuje uveřejňování informací o veřejných zakázkách, přičemž každý (široká veřejnost) má právo vyhledat základní údaje o veřejných zakázkách bez ohledu na to, zda se jedná o veřejné zakázky již zadané nebo o veřejné zakázky, u nichž zadávací řízení teprve probíhá. Možnost vyhledat veřejnou zakázku, resp. základní údaje o ní, je jedním z prostředků pro zajištění transparentnosti zadávání veřejných zakázek. Zadavatel se tímto jednáním dopustil ohrožení zájmu společnosti na seznámení se veřejnosti s výsledkem zadávacího řízení ve stanovené lhůtě a zájmu společnosti na možnosti výkonu kontroly postupu zadavatele širokou veřejností. Oproti tomu následky jednání zadavatele popsaného ve výroku III., IV., V. a VI. tohoto rozhodnutí nemají dle názoru Úřadu negativní dopad na tak široký okruh subjektů, jelikož příslušné písemné zprávy a uzavřené smlouvy zadavatel neuveřejnil „pouze“ na profilu zadavatele, z kterého sice čerpají informace jak veřejnost, tak i dodavatelé zájímaví se o konkrétní veřejnou zakázku, ale dle názoru Úřadu v menším měřítku, tzn., že okruh potenciálně ohrožených subjektů je užší, než v případě neuveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek. Ve vztahu ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku II. se sice jedná o obdobné jednání zadavatele, ale v případě správního deliktu uvedeného ve výroku I. trvalo neuveřejnění příslušného formuláře podstatně delší dobu.

14. Úřad tedy uložil pokutu za spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona spáchaného tím, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 83 odst. 1 věta první zákona v návaznosti na § 146 odst. 1 písm. a) zákona, když neodeslal k uveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 15 dnů od uzavření smlouvy. Podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. b), e), f) nebo g) zákona. Následkem tohoto jednání zadavatele bylo ohrožení zájmu společnosti na seznámení se veřejnosti s výsledkem zadávacího řízení ve stanovené lhůtě a zájmu společnosti na možnosti výkonu kontroly postupu zadavatele širokou veřejností. Úřad zároveň přihlédl k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (body 121 až 125 napadeného rozhodnutí) a vzal v potaz ekonomickou situaci zadavatele.

III. Námitky rozkladu

15. Uvedené rozhodnutí napadl zadavatel rozkladem ze dne 14. 4. 2015 doručeným Úřadu téhož dne. Napadené rozhodnutí zadavatel obdržel dne 15. 4. 2015, rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
16. Prvním okruhem námitek zadavatele jsou námitky směřující do neexistence zákonného zmocnění Úřadu k vydání rozhodnutí. Zadavatel má za to, že zákon § 112 stanovuje meze rozhodování Úřadu tím způsobem, že zmocňuje Úřad vykonávat dohled nad postupem zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Veškerá pochybení zadavatele zjištěná Úřadem však zadavatel nezpůsobil při zadávání veřejné zakázky. Úřad tak vůbec není ze zákona zmocněn nejen vydat správní rozhodnutí, ale ani vést správní řízení. Podle zadavatele zákonodárce v zákoně nedal Úřadu právo dohlížet nad úkony zadavatelů po uzavření smlouvy.
17. Druhý okruh námitek zadavatel nazval „charakter lhůt v zákoně“. Zadavatel konstatuje, že Úřad v napadeném rozhodnutí pod bodem 76 uvedl větu: *„Neuveřejnění smlouvy v zákonem požadované lhůtě na profilu zadavatele by totiž v takových případech mohlo způsobit pochybnosti některých subjektů, zda zadávání veřejné zakázky proběhla zcela transparentně.“* Podle zadavatele není zřejmé, jaké „některé subjekty“ má Úřad v této souvislosti na mysli. Každý uchazeč daných zadávacích řízení měl veškeré informace zcela v souladu se zákonem. Naopak zadavatel uveřejnil dokonce více informací, než byl podle zákona povinen. Podle názoru zadavatele pokud by zákonodárce chtěl dodržování lhůt uveřejňování informací po zadání veřejné zakázky, zcela jistě by takové sankce upravil v zákoně a dal by Úřadu pravomoc takové sankce ukládat.
18. Třetí okruh námitek zadavatele jsou námitky týkající se správního deliktu. Zadavatel uvádí, že Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, že zadavatel spáchal správní delikt, aniž by toto své tvrzení odůvodnil odkazem na platné právní normy. Zadavatel má za to, že se Úřad vůbec nezabýval samotným naplněním definice správního deliktu v případě, kdy sice na jedné straně došlo k prodlení v uveřejnění informací po uzavření smlouvy, nicméně informace uveřejněny byly ještě dříve, než Úřad obdržel prvotní podnět. Fakticky tak zadavatel ještě dávno před zahájením správního řízení dobrovolně odstranil závadný stav způsobený administrativním pochybením. Ke svému pochybení se zadavatel doznal a vysvětlil důvody, které k němu vedly. Zadavatel je tedy přesvědčen, že svým dobrovolným jednáním včas napravil závadný stav a nejsou tedy naplněny žádné aspekty správního deliktu. Úřad ve svém

rozhodnutí tvrdí, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona. Tento závěr je však podle přesvědčení zadavatele právně nesprávný.

19. Zadavatel je přesvědčen, že nenaplnil skutkovou podstatu správního deliktu, neboť správním deliktem není pozdní uveřejnění, ale vůbec žádné uveřejnění, případně že nedodržel způsob uveřejnění stanovený zákonem. Způsob uveřejnění je uveden v § 147 zákona tak, že jde o uveřejňování informací v Úředním věstníku a ve Věstníku veřejných zakázek. Úřad však žádné pochybení ve způsobu uveřejnění informací ve Věstníku veřejných zakázek neshledal s výjimkou prodlení s odesláním. Ovšem prodlení s uveřejněním není podle zákona nedodržení způsobu uveřejnění. Za nedodržení způsobu uveřejnění by bylo považováno oznámení o zahájení otevřeného řízení např. uveřejněním výzvy v denním tisku, nikoliv však v úředním věstníku resp. ve Věstníku veřejných zakázek za použití stanovených formulářů. Ani v tomto druhém případě tedy podle názoru zadavatele není naplněna skutková podstata správního deliktu, který Úřad v jednání zadavatele shledal a za které uložil sankci.
20. Úřad při svém rozhodnutí navíc vůbec nebral zřetel na skutečnost, že zadavatel dobrovolně nad rámec zákona uveřejnil i další informace, jejichž uveřejnění není zákonem stanoveno.

Závěr rozkladu

21. Zadavatel navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

IV. Řízení o rozkladu

22. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

23. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
24. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S508/2014/VZ-20764/2014/552/SPo ze dne 3. 4. 2015, rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

25. Úvodem konstatuji, že rozklad obsahuje pouze argumenty, které již byly vzneseny ve správním řízení prvního stupně, přičemž Úřad se s nimi vyčerpávajícím způsobem vypořádal v napadeném rozhodnutí. Rozklad tedy nepřináší žádnou novou právní argumentaci, na základě níž by bylo možné dospět k odlišnému posouzení věci.

26. K prvnímu okruhu námitek zadavatele, kterými jsou námitky směřující do neexistence zákonného zmocnění Úřadu k vydání rozhodnutí, uvádím následující.
27. Úřad podle § 112 odst. 2 zákona projednává správní delikty podle zákona a ukládá sankce za jejich spáchání.
28. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený zákonem.
29. Ustanovení § 121 odst. 4 zákona upravuje věcnou příslušnost Úřadu tak, že správní delikty podle zákona v prvním stupni projednává Úřad.
30. Podle § 10 správního řádu jsou správní orgány věcně příslušné jednat a rozhodovat ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona.
31. Podle § 67 správního řádu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.
32. Pokud Úřad v prvním stupni vydal rozhodnutí, ve kterém konstatoval spáchání správních deliktů zadavatelem spočívajících v nesplnění povinnosti uveřejnění, je z výše citovaných ustanovení zákona naprosto zřejmé, že k tomuto byl v rámci výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek oprávněn. Jinými slovy byl mu jako správnímu orgánu věcně příslušnému svěřen zákonem dohled nad zadáváním veřejných zakázek a v jeho rámci projednávání správních deliktů, přičemž spáchání správního deliktu konstatuje formou rozhodnutí. S ohledem na to, jak je konstruován zákon, nekončí pravomoc Úřadu v okamžiku uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, když do této chvíle je Úřad oprávněn přezkoumávat postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky, a to v rámci výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Po uzavření smlouvy je Úřad oprávněn projednávat správní delikty, jinými slovy je Úřad oprávněn přezkoumávat zákonem stanovené úkony zadavatele učiněné ve vztahu k zadávacímu řízení i po uzavření smlouvy a to např. porušení povinnosti uveřejňovací, jako je tomu v tomto případě.
33. K dílčí námitce zadavatele ve vztahu k novele č. 55/2012 uvádím, že touto novelou byl formulován nový odst. 2 § 112 zákona. Jedná se však pouze o legislativně-technické upřesnění, které nepředstavuje praktickou změnu v působnosti Úřadu. Nové ustanovení pouze samostatně formuluje pravomoc Úřadu projednávat správní delikty dle § 120 odst. 1 a § 120a odst. 1 zákona a ukládat za spáchání správních deliktů sankce dle § 120 odst. 2 a § 120a odst. 2 zákona. Tato pravomoc je však totožná s pravomocí Úřadu již dříve vymezenou v původním ustanovení § 112 odst. 2 písm. c) a d) zákona. Co se týče zadavatelem citovaného komentáře publikovaného v systému ASPI uvádím, že s tímto nelze než se ztotožnit, neboť tento komentář je uveden k odstavci 1 § 112 zákona, tedy nikoli ke správním deliktům a skutečně touto novelou došlo ke zpřesnění hranic pravomoci Úřadu, a to ve vztahu k veřejným zakázkám malého rozsahu. S citovaným komentářem se tedy ztotožňuji, avšak tento je zcela irelevantní k projednávaným správním deliktům zadavatele. Zmiňovanou novelou byla mimo jiné graficky rozdělena pravomoc Úřadu na výkon dohledu nad zadáváním veřejných zakázek (před uzavřením smlouvy) a na projednávání správních

deliktů (po uzavření smlouvy). Podle výkladu zadavatele by pak Úřad nemohl v žádných případech projednávat správní delikty a ukládat za ně sankce. Pokud pak zadavatel dovozuje, že z uvedeného jasně vyplývá záměr zákonodárce zúžit působnost Úřadu a zároveň zvýšit publikační činnost zadavatelů, pak není vůbec zřejmé, na základě čeho zadavatel takto dovozuje.

34. Úvahu zadavatele uvedenou v závěru prvního okruhu námitek týkající se možné nové právní úpravy pak nelze posoudit jinak, než že není námitkou směřující vůči napadenému rozhodnutí jako takovému a tato úvaha je zcela irelevantní, a to včetně toho, jaká je právní úprava na území Slovenské republiky.
35. Druhý okruh námitek zadavatel nazval „charakter lhůt v zákoně“. Zadavatel konstatuje, že Úřad ve svém rozhodnutí pod bodem 76 uvedl větu: „*Neuveřejnění smlouvy v zákonem požadované lhůtě na profilu zadavatele by totiž v takových případech mohlo způsobit pochybnosti některých subjektů, zda zadávání veřejné zakázky proběhla zcela transparentně.*“ Podle zadavatele není zřejmé, jaké „*některé subjekty*“ má Úřad v této souvislosti na mysli. Každý uchazeč daných zadávacích řízení měl veškeré informace zcela v souladu se zákonem. K tomuto uvádím, že Úřad měl na mysli širokou veřejnost nikoli uchazeče o dané veřejné zakázky, když uchazečům zákon umožňuje brojit proti jednotlivým úkonům zadavatele námitkami směřujícími proti těmto úkonům, potažmo mohou následně podat návrh k Úřadu na přezkoumání úkonů zadavatele. Veřejnost jako taková však tyto nástroje nemá, a proto zákon zakotvil zadavatelům povinnost uveřejnění. Princip publicity je tedy stěžejní pro kontrolu postupu zadavatele širokou veřejností. Úřad pod pojmem „*některé subjekty*“ tedy zamýšlel veřejnost v širokém slova smyslu.
36. Úvahy zadavatele uvedené v bodech 9 a 10 rozkladu ve vztahu ke lhůtám obsaženým v zákoně, nejsou námitkami směřujícími vůči napadenému rozhodnutí, neboť se jedná o obecné pojednání o procesně právních lhůtách a o lhůtách stanovených v zákoně. Další námitkou obsaženou v této části námitek je již výše vypořádaná námitka ohledně pravomoci Úřadu.
37. Ostatní úvahy zadavatelem uvedené v druhé části rozkladu na téma charakter lhůt či nad otázkou, zda by mohl Úřad prakticky řešit i jiné věci než dohled nad dodržováním lhůt po ukončení zadávacího řízení, neshledávám námitkami směřujícími vůči napadenému rozhodnutí a považuji je za irelevantní.
38. Třetí okruh námitek zadavatele jsou námitky týkající se správního deliktu. Zadavatel uvádí, že Úřad ve svém rozhodnutí konstatoval, že zadavatel spáchal správní delikt, aniž by toto své tvrzení odůvodnil odkazem na platné právní normy. Zadavatel má za to, že se Úřad vůbec nezabýval samotným naplněním definice správního deliktu v případě, kdy sice na jedné straně došlo k prodlení v uveřejnění informací po uzavření smlouvy, nicméně informace uveřejněny byly ještě dříve, než Úřad obdržel prvotní podnět. Zadavatel je tedy přesvědčen, že svým dobrovolným jednáním včas napravil závadný stav a nejsou tedy naplněny žádné aspekty správního deliktu.
39. K námitce, že Úřad ve svém rozhodnutí konstatoval, že zadavatel spáchal správní delikt, aniž by toto své tvrzení odůvodnil odkazem na platné právní normy, odkazují na výroky napadeného rozhodnutí a dále na body 47 až 53, 61 až 65, 72 až 74 napadeného rozhodnutí, kde jsou citovaná veškerá zákonná ustanovení, která Úřad příležitostně aplikoval na daný

případ. Námitka zadavatele je tedy nedůvodná, neboť Úřad uvedl veškerá ustanovení zákona, na základě kterých daný případ posuzoval.

40. K otázce naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona konstatuji, že zadavatel se jmenovaného deliktu dopustí tehdy, jestliže nesplní svou zákonnou povinnost uveřejnit příslušný úkon, resp. nedodrží správný způsob provedení uveřejnění stanovený zákonem, čímž ve svém důsledku dojde k narušení zásady transparentnosti uvedené v § 6 odst. 1 zákona, jež se do této povinnosti promítá. Zájem společnosti na řádném průběhu zadávacího řízení, stejně jako na uveřejnění jeho výsledku, písemné zprávy a smlouvy, je neoddiskutovatelný tím spíše, když zákonem stanovený proces má přispívat k ochraně či posílení jedné ze základních zásad postupu při zadávání veřejných zakázek. Objektem správního deliktu je tedy zájem na publicitě určitých úkonů zadavatele v zadávacím řízení, přičemž tato publicita vede mimo jiné k naplnění zásady transparentnosti, jejíž porušení se nesplněním povinnosti uveřejnění, popřípadě nedodržením způsobu uveřejnění stanoveném v zákoně, presumuje. Formální znaky správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatel naplní, když příslušný formulář neuveřejní co do způsobu, rozsahu a lhůty. Jak sám zadavatel v rozkladu uvádí a jak vyplývá z provedeného dokazování, zadavatel odeslal oznámení o uzavření dodatků provozovateli Informačního systému až po uplynutí zákonné lhůty. Není tedy sporu ani o skutečnosti, že zadavatel nedostal své zákonné povinnosti a oznámení sice uveřejnil, avšak nikoli včas, čímž naplnil formální znaky skutkové podstaty správního deliktu. Stejně tak zadavatel uveřejnil písemné zprávy a smlouvy, avšak nikoli včas, čímž naplnil formální znaky skutkové podstaty správního deliktu.
41. Vyjdeme-li z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 34/2012-28 ze dne 9. 9. 2012 lze učinit závěr, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za správní delikt, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak správního deliktu, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Právem chráněným zájmem je v daném případě zájem společnosti na seznámení se veřejností s výsledkem zadávacího řízení včetně všech zákonem stanovených povinných informací, a to ve stanovené lhůtě. V tomto případě porušením zákonem stanovené povinnosti zadavatel ohrozil zájem společnosti spočívající v ochraně principu veřejné publicity výsledku zadávacího řízení, přičemž uveřejnění výsledku zadávacího řízení je zároveň stěžejní pro kontrolu postupu zadavatele širokou veřejností. Pokud se však k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty správního deliktu, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku správního deliktu a takové jednání potom nemůže být označeno za správní delikt. V daném případě se však nevyskytly takové významné okolnosti, které by vylučovaly, že jednáním zadavatele byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti.
42. Nad rámec uvedeného odkazuji na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 5 As 104/2008 ze dne 14. 12. 2009, obecně přílehlající i na správní delikty ve vztahu k trestným činům, podle kterého platí, že *„přestupkem nebo trestným činem může být vždy pouze takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně. Zásadním rozlišovacím kritériem mezi trestným činem a přestupkem je tedy obecně řečeno míra jejich typové společenské nebezpečnosti vyjádřená ve znacích skutkové podstaty. Společenská nebezpečnost trestného činu pro společnost musí být alespoň vyšší než*

nepatrná, zatímco přestupkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze v míře nepatrné“. Podle citovaného rozhodnutí tedy postačí, atakuje-li zadavatelovo zaviněné jednání veřejný či společenský zájem pouze „slabě“. Vzhledem k tomu, co již bylo uvedeno, mám za to, že v posuzovaném případě vykazovalo jednání zadavatele společenskou nebezpečnost, a to v míře takové, jež dle konstantní judikatury postačuje k naplnění materiální stránky správního deliktu.

43. Zadavatel namítá, že uveřejnil veškeré informace, včas napravil závadný stav a nejsou tedy naplněny žádné aspekty správního deliktu. Ustanovení § 146 zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona zakotvuje povinnost zadavatele odeslat k uveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení řádně a včas. Formální znaky správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatel naplní, když příslušný formulář neuveřejní co do způsobu, rozsahu a lhůty. Stejně je koncipován § 85 odst. 4 zákona, když písemnou zprávu zadavatel uveřejní na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení a § 147a odst. 2 zákona, když veřejný zadavatel uveřejní podle odstavce 1 písm. a) celé znění smlouvy nebo rámcové smlouvy do 15 dnů od jejího uzavření. Jak zadavatel v rozkladu uvádí, odeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení provozovateli Informačního systému, způsobem a se všemi náležitostmi stanovenými v § 146 a v § 147 zákona, o čemž není sporu. Sám zadavatel rovněž v rozkladu nepopírá, že k odeslání formuláře došlo skutečně později, než ukládá zákon. Není tedy sporu ani o skutečnosti, že zadavatel nedostál své zákonné povinnosti a oznámení sice uveřejnil, avšak nikoli včas, čímž naplnil formální znaky skutkové podstaty správního deliktu. Totéž pak platí i pro písemnou zprávu a smlouvu na veřejnou zakázku a rámcovou smlouvu. Jak již bylo rozebráno v napadeném rozhodnutí, zadavatel dodrží svou povinnost stanovenou zákonem za kumulativního splnění podmínek. Zadavatel je povinen příslušný dokument jednak uveřejnit, jednak uveřejnit na příslušném místě a jednak uveřejnit ve lhůtě stanovené zákonem, pokud nedojde ke splnění jen jediné podmínky, například uveřejnění později jako tomu bylo v předmětném případě, pak dojde k porušení zákona zadavatelem.
44. K této námitce dále konstatuji, že ke spáchání správního deliktu dojde již první den po marném uplynutí lhůty pro uveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení, písemné zprávy či smlouvy. Ke skutečnosti, že zadavatel své pochybení později napraví, lze následně přihlížet jako k polehčující okolnosti, což Úřad v napadeném rozhodnutí v souladu se zákonem učinil (bod 122 napadeného rozhodnutí). Na tuto skutečnost však nemůže být nahlíženo tak, že pozdějším uveřejněním svou povinnost zadavatel splnil a nemůže být následně za své pochybení trestán. Zadavatel by pak mohl např. i po roce neuveřejnění příslušného formuláře třeba v reakci na zahájení správního řízení Úřadem příslušný formulář dodatečně uveřejnit a posléze tvrdit, že ke spáchání správního deliktu nedošlo, jelikož k uveřejnění oznámení z jeho strany došlo, byť se zpožděním. Z logiky věci nelze přijmout argument, že ke spáchání správního deliktu nedošlo, protože byla oznámení uveřejněna pouze později stejně jako písemné zprávy a smlouvy, když tento protiprávní stav trval několik týdnů až měsíců (přesný výpočet prodlení je uveden v bodech 10 až 12 tohoto rozhodnutí).
45. Zákon stanovuje povinnost zadavatele, aby o výsledku zadávacího řízení odeslal oznámení, aby uveřejnil písemnou zprávu a smlouvu, za účelem dodržení zásady transparentnosti stanovené v ust. § 6 odst. 1 zákona, která se odráží v zájmu veřejnosti na informování o tom, jakým způsobem je nakládáno s veřejnými financemi. Ust. § 83 odst. 1 zákona, § 85 odst. 4 zákona a § 147a odst. 2 zákona tak v sobě zakotvuje uveřejňovací povinnosti, které jsou

zadavateli zákonem stanoveny. Veřejná kontrola postupu zadavatele a kontrola hospodaření s finančními prostředky je totiž zásadně možná pouze za situace, kdy má zadavatel zákonem stanovenou povinnost zveřejňovat informace o tom, jaký byl průběh a výsledek zadávacího řízení veřejné zakázky.

46. Zadavatel v podaném rozkladu namítal, že tuto zákonem stanovenou povinnost splnil. K tomuto tvrzení uvádím, že s ním nesouhlasím. Předně považuji za podstatné vymezit, že v obecné rovině lze za splnění povinností považovat pouze takové jednání, které naplní znění zákona beze zbytku, tzn. že naplní všechny požadované podmínky. V rozhodovaném případě, z hlediska splnění povinnosti stanovené v ust. § 83 odst. 1 zákona, § 85 odst. 4 zákona a § 147a odst. 2 lze za skutečné splnění považovat takový postup, kdy zadavatel odešle oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění, a to ve stanovené lhůtě 15 dnů. Nestačí tedy naplnit pouze podmínku toho, že odešle oznámení, ale musí být současně dodržena lhůta, tzn. povinnost stanovená zákonem, musí být splněna nejen řádně, ale i včas. Stejně tak uveřejní v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů na svém profilu písemnou zprávu, smlouvu na veřejnou zakázku a rámcovou smlouvu.
47. Z provedeného dokazování vyplývá, že zadavatel informace odeslal, avšak později, což i sám v rozkladu připouští. Je tak zřejmé, že svoji zákonnou povinnost uveřejnění nesplnil, neboť i přesto, že oznámení o výsledku zadávacího řízení odeslal a písemné zprávy a smlouvy uveřejnil, neučinil tak v zákonem stanovené lhůtě, tedy včas. Pakliže tedy zadavatel, naplnil pouze jednu ze dvou kumulativních podmínek pro splnění požadavku § 83 odst. 1 věty první zákona, znamená to, že tímto postupem porušil ust. § 83 odst. 1 zákona a stejně tak porušil § 85 odst. 4 zákona a § 147a odst. 2 zákona.
48. Zadavatel má za to, že Úřad při svém rozhodnutí vůbec nebral zřetel na skutečnost, že dobrovolně nad rámec zákona uveřejnil i další informace, jejichž uveřejnění není zákonem stanoveno. K tomuto uvádím, že tato skutečnost není ve vztahu k porušení povinnosti zadavatelem nikterak relevantní. Uveřejnění dalších informací nad rámec zákona nijak nesnižuje dopad již uskutečněného jednání zadavatele na právem chráněný zájem, tedy závažnost správního deliktu spáchaného zadavatelem. Zákon stanoví jaké skutečnosti je zadavatel povinen uveřejnit tak, aby bylo učiněno zásadě publicity zadost, pokud se zadavatel sám rozhodne veřejnosti zpřístupnit více informací je to pouze jeho rozhodnutí.
49. Co se týče uložené sankce, zadavatel v rozkladu nevznáší žádné námitky. Zákon v ustanovení § 121 odst. 2 uvádí hlavní kritérium rozhodné pro určení výměry pokuty, tedy závažnost spáchaného správního deliktu. Demonstrativním výčtem pak zákon v témže ustanovení toto hlavní kritérium definuje, když uvádí, že je třeba přihlídnout zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán.
50. Jak je patrné z bodů 119 až 125 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Úřad se zabýval každým z výše uvedených kritérií závažnosti správního deliktu, a také polehčujícími okolnostmi, za něž označil právě zadavatelem namítané skutečnosti, které vedly ke zmírnění nebezpečnosti jeho jednání. Nelze však opomenout, že v rámci okolností spáchání správního deliktu jsou v přezkoumávaném případě dány i okolnosti zvyšující závažnost zadavatelova jednání, na které Úřad taktéž poukázal. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl rovněž k ekonomické situaci zadavatele a dále správně aplikoval zásadu absorpce, kdy pokutu

ukládal za správní delikt vymezený ve výroku I. napadeného rozhodnutí, který považoval v daném případě za nejzávažnější.

51. Zároveň jsem neshledal, že by dodatečné uveřejnění informací zadavatelem, kterým se snažil částečně zhojit nebezpečnost svého jednání pro společnost, bylo možno zohlednit jinak, než v rámci polehčujících okolností tak, jak to učinil Úřad.
52. Výše pokuty uložená Úřadem v napadeném rozhodnutí byla přiměřená, neboť Úřad při jejím ukládání postupoval zcela v mezích správního uvážení, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 105/2004 – 72 ze dne 19. 7. 2004 spočívá v tom, že zákon „*poskytuje volný prostor k rozhodování v hranicích, které stanoví.*“ S ohledem na maximální možnou výši uložené pokuty v posuzovaném případě, byla pokuta uložena při samé spodní hranici maximální možné výše.
53. S ohledem na výše uvedené a z hlediska závěrů citovaných rozsudků, které na předmětnou věc přílehavě dopadají, mám za to, že ve správním řízení bylo prokázáno, že zadavatel se dopustil spáchání správního deliktu dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
54. Zadavatel v podaném rozkladu nevznášel námitky proti výroku o určení výše pokuty. Ačkoliv zadavatel tuto část napadeného rozhodnutí výslovně nenapadal a ani z navrženého petitu rozkladu se nedodává, že by proti výroku VII. jakkoliv brojil, přesto jsem ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí i v tomto výroku. Dle ust. § 82 odst. 3 správního řádu jde totiž o výrok, který nemůže samostatně nabýt právní moci, neboť jde o výrok, který je od výroků, jimiž bylo konstatováno spáchání správních deliktů, neoddělitelný. Tato neoddělitelnost spočívá v tom, že bez toho, aby bylo rozhodnuto o spáchání správního deliktu, nelze za jeho spáchání uložit sankci.

VI. Závěr

55. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
56. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Mikrobiologický ústav AV ČR, v.v.i., Vídeňská 1083, 142 00 Praha 4 – Krč

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy